

SUBMITTED BY

Irmgard

ON

21.06.2013

0% / 8 Stimmen

Mám - alebo nemám?

Urobím to! Neurobím to! Urobím to? Neurobím to?

Vyjdúť von, osloviť druhých, to si vyžaduje prekonať sa. Čo si ona/on pomyslí, keď zrazu prídem a budem žiť podľa viery alebo o nej niečo rozprávam?

Tento článok pochádza z časopisu Forum.

Nie som Billy Graham a mám zábrany oslovovať ľudí...

Dobre si pamätám, ako som ako 17-ročný chodil do mládežníckej skupiny. Vtedy sa počas adventu vždy organizovali akcie v prírode. V programe mládežníckej skupiny boli označené ako „evanjelizačné“. To znamenalo, že sme sa, vyzbrojení gitarami, vybrali k najbližšiemu väčšiemu zhromaždeniu ľudí, spievali sme piesne a predviedli sme scénu. Pri prvých akciách mi to dalo poriadne zabráť. Potom to už išlo akosi ľahšie. A postupom času to pre mňa stratilo na atraktivite, takže som sa už nezúčastňoval.

O niekoľko rokov neskôr, keď som ukončil biblickú školu a nastúpil na svoje prvé miesto kazateľa, som bol sám vedúcim mládežníckej skupiny. V skupine bolo niekoľko chlapcov, ktorí boli v evanjelizácii „hviezdami“. Jedného večera prišli s nápadom, že by sme mohli v dedine urobiť prieskum, prečo oni (opýtaní) neveria v Ježiša.

1. Ako reagovať?

Na jednej strane by som mal vyjsť von. Chcel som získať ľudí pre Ježiša (a byť vzorom pre mládež). Na druhej strane nie som Billy Graham a mám zábrany oslovovať ľudí. Vyrazili sme vo dvojici alebo v trojici. A tak sa stalo to, čo sa muselo stať. Pri prvých dverách ma čakal mäsiar. Položil som mu otázky z dotazníka. Jedna z nich znela: Prečo neveríte v Ježiša? Následoval mimoriadne zaujímavý rozhovor, v ktorom on neustúpil zo svojho stanoviska a ja z môjho. Napriek svojmu odmietavému postojovi voči Ježišovi mi prekvapivo veľa rozprával o svojom živote, o tom, čo všetko zažil, prečo nemôže veriť a prečo mu kresťania lezú na nervy. S priáním pekného dňa som sa vybral na ďalšiu adresu. Na neskorší večer sme mali naplánovanú výmenu skúseností a čas modlitby v mládežníckej miestnosti. Bolo zaujímavé počuť, čo zažil každý z nás. Pre mňa bolo veľmi dôležité zamyslieť sa vlastnými slovami nad tým, ako som vnímal tento prieskum, akú radosť, úzkosť alebo strach som pri tom cítil. Aj ostatným prospelo, keď počuli, ako to prežíval kazateľ.

2. Prekonať bariéru

Mal som vyriešiť dva problémy. Po prvé, musel som sa pustiť do tohto dobrodružstva, hoci som bol od prírody skôr zdržanlivý (najprv sám rášť vo viere, dať do poriadku vzťahy atď.). Druhou hranicou, ktorú som musel prekonať, bola otázka: čo znamená „vyjsť von“?

Moja doterajšia predstava o tom bola spojená s „naplánovanými akciami“. Dnes to pre mňa predstavuje širšie spektrum, mnoho podôb. Vyjsť von pre mňa dnes znamená, že už svoju vieru nezatváram do súkromia, ale prirodzeným a presvedčivým spôsobom (prispôsobeným situácii) rozprávam svojim blíznym alebo im svojím príkladom ukazujem, čo znamená byť kresťanom. Prechádzam z postoja konzumenta k postoju tvorcu. A v tom sa už objavuje ďalšia myšlienka.

3. Prečo si to robím?

Na redakčnej porade sme sa pýtali, kde je zdravý stred medzi „vychádzaním von“ a odpočinkom (raz s čistým svedomím nerobiť nič). Každá minca má dve strany. Keď sa pozeráme na jednu stranu, tá druhá je v pozadí. Ale stále tam je. Existujú dnes myšlienkové smery, ktoré veľmi silno zdôrazňujú duchovný odpočinok, bytie ako Mária pri Ježišových nohách. Na to citlivo reagujú ľudia typu Marty: „Ó Pane, povedz týmto kresťanom, že sa pre teba namáhám a že by mi mali trochu pomôcť.“

Zdravým stredom je Ježiš. Akonáhle však vypadneme zo stredu, začne sa porovnávanie. Zrazu to ostatní vedia lepšie a my sa pýtame: Prečo si to robím? Porovnávanie má veľkú nevýhodu v tom, že v tom momente vidíme len jednu stranu mince.

4. Čo som sa naučil?

V posledných rokoch môjho kresťanského života som objavil radosť z Ježiša. Keď vyjdem von a priblížim sa k svojim blíznym, teším sa zo všetkých kresťanov, ktorí potrebujú čas na oddych. Ved' odpočinok znamená modliť sa a bdieť nad vlastným duchovným životom (a životom druhých), aby sme neupadli do pokušenia. Keď mám fázu odpočinku, modlím sa za kresťanov, ktorí idú von.

Vychádzať von môžeme v ženskom stretnutí, v domácej skupine, v mládežníckom krúžku, v Ameisli atď. Vychádzať von nie je metóda, ale životný štýl.

Zdravá rovnováha znamená viesť život s Ježišom. Ak to robíme tam, kde máme svoje dary, nebudeme sa preťažovať. Naopak: budeme sa navzájom dopĺňať a, čo je predovšetkým dôležité,

staneme sa činiteľmi Slova (Jak. 1). Kľúčovým bodom je často to, že nevieme, čo vieme robiť, kde sú naše dary. Často porovnávame to, čo nemáme, s tým, čo majú iní. Vtedy proti sebe stoja Mária a Marta. Dôsledkom je, že stredom nie je Ježiš, ale my sami. Stredom už nie je počúvanie a konanie, ale naše ospravedlňovanie, prečo sme takí alebo onakí. Ďalším dôsledkom je, že naše okolie vníma, ako sa k sebe správame. Stráca záujem o stretnutie s Ježišom. Preto je dôležité, aby sme v sebe mali stránky Márie aj Marty. Potrebujeme obe strany mince. Ježiš je stredobodom.

5. Na záver ešte toto...

Zážitky s Ježišom, ktoré som doteraz nazbieral, ma motivujú. Aj keď som sa v niektorých momentoch musel prekonať. Keď sa na to spätne pozerám, musím povedať: „Wow, urobil som toto alebo tamto...” a naplňa ma radosť. Tieto zážitky sa potom dajú aj lepšie „predať“ vo svedectvách. Môžem motivovať druhých namiesto toho, aby som na nich vyvíjal tlak.

Chcem s Bohom niečo prežiť. A to môžem len vtedy, ak vedome žijem obe strany mince. Ako prežívaš ty tieto dve strany?

Mám – nemám_YW

Zoznam zdrojov

- **Obsah a obrázok:** Forum Kind, číslo 2/02, strany 5 + 6. Aktívne oslovovať druhých si vyžaduje prekonanie seba samého. V živote kresťana by mala existovať vyvážená rovnováha medzi pokojom a evanjelizáciou. © Copyright www.forum-kind.ch
- **Autor:** Thomas Gasser

Weitere Informationen

Značky

Fórum

Vek

13-16 rokov

Počet účastníkov

Údaje nie sú k dispozícii.

Biblia

Téma:

Materiál

Veľa práce

Stiahnutie súboru

Súbor na stiahnutie k
dispozícii

KI Generierter Inhalt

Obsah

Značky

Vek

Počet účastníkov

Biblia

Materiál